

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/72/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010719
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010719.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného O. V. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. júla 2016, sp. zn. 6Pp/121/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného O. V. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 4. júla 2016, sp. zn. 6Pp/121/2016, zamietol podľa § 66 ods.1, 2 Tr. zák. ako nedôvodný návrh odsúdeného O. V. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.12.2015, sp. zn. 2T/150/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 16.2.2016, sp. zn. 23To/7/2016 vo výmere 16 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený O. V. sťažnosť, v písomnom vyhotovení ktorej namietal správnosť hodnotenia jeho osoby okresným súdom a z toho dôvodu i správnosť napadnutého uznesenia. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a jeho návrhu o podmiennečné prepustenie vyhovieť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 25. augusta 2016, preskúmal v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného O. V. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne, keď návrh odsúdeného O. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä sklon k páchaniu trestných činov, vysoké riziko recidívy, slabé sociálne zázemie, nepriaznivá resocializačná prognóza) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák.

Z ustanovení § 66 ods.1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného O. V. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal polovicu z uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva, polovice uloženého trestu a pozitívne

hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a dospel preto k správne záveru. Z hodnotenia odsúdeného O. V. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v llave, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojím správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmieneného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený O. V. preukazuje iba čiastočne splnenie podmienok pre podmienené prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, pričom rizikovým faktorom u odsúdeného je sklon k páchaniu trestných činov, riziko recidívy, sklon ku gamblingu a slabé pracovné návyky.

Podstatne odlišný a pritom negatívny charakter má pritom predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený O. V. bol už 15 krát opakovane odsúdený na podmienené a na nepodmienené tresty odňatia slobody. Je teda osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia, vrátane podmienených prepustení z výkonu trestu, nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek pozitívnemu hodnoteniu jeho správania a čiastočného plnenia povinností svedčiacemu o jeho polepšení a snahe po náprave, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu bol uložený teraz vykonávaný trest a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. Sťažnosť odsúdeného O. V. nepovažoval preto za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.